

Ako to robí Amerika: lož a reklama na vojnu

- CZ24 News | 1. dubna 2022

USA: Američania to predsa len vedia najlepšie: ak sa na niektorú krajinu chystajú zaútočiť, dôraz kladú na mohutnú reklamnú predprípravu. Vojnu zásadne nenazývajú vojnou, ale iba „misiou“ a akcii dodajú reklamne dobre znejúce pomenovanie. Tak napríklad už dosť dávno, keď sa pustili do pustošenia Vietnamu, agresia dostala názov Zadržiavanie komunizmu. Američania to v prvej fáze zhltli aj s hamburgerom. Ved' kto by sa nebál už len toho strašidelného slova... Až neskôr, keď sa k nim dostali správy o výčinoch ich vlastných vojakov na vietnamskom bojisku /napr. ako sa „vyznamenal“ neslávne známy poručík Calley, keď nechal vyvraždiť dedinku My Lai a na záver ju dal aj podpáliť, či keď US bombardéry sypali napalm na vietnamskú džungľu, ale aj na ryžové polia, aby pokropili rýchlo sa pohybujúcich partizánov/, časť spoločnosti precitla a proti vojne sa zdvihla vlna demonštrácii. Mnohí US vojaci utekali do zahraničia, aby sa vyhli povolávacím rozkazom a tí odvážnejší dokumenty pálili na schodoch Kongresu.

Potom neskôr, ale nie zasa až tak veľmi, keď sa chystali na výpravu do Afganistanu, tá dostala názov Trvalá sloboda. Vpád do Iraku sa zasa niesol pod hlavičkou Iracká sloboda. Útok proti Líbyi dostal priam básnické pomenovanie, vraj Úsvit Odyssey... A intervenciu do Sýrie nazvali Vrodené odhodlanie... atď..., atď...

Operácia Iracká sloboda, nášivka Severného Macedónska so zástavami „koalície ochotných“.

Zdroj: [Wikimedia.org](https://wikimedia.org) / Autor: [Perdika](#)

To má predsa zvuk, a nie ako Kremľ nazval vpád na Ukrajinu Špeciálnou vojenskou operáciou.

Slovom, na nové vojenské dobrodružstvo, či povedané žargónom predstaviteľov americkej tzv. vládnej elity, na „misiu“ pripraví v prvom rade vlastné obyvateľstvo. Ak by vláda vtrhla do cudzej krajiny bez ohlásenia, mohlo by to vyvolať poriadny šok, ktorý by sa preniesol až do Kongresu a dodatočne by sa z akcie mohli vyvodzovať aj politické dôsledky.

I nejmenší finanční příspěvek velice pomáhá! Děkujeme!

CHCI PŘÍSPĚT

Takú chybu urobil napríklad kedysi dosť dávno prezident Richard Nixon, keď vydal tajný súhlas na bombardovanie Kambodže za prikývnutia poradcu Henryho Kissingera, lebo vraj na území toho ázijského štátu sa zgrupovali ozbrojené oddiely Vietkongu. Bežný Američan nemal o akcii ani len potuchy a o tragédii sa začalo písať neskôr, keď kobercové nálety a striekanie napalmom, a teda nielen vo Vietname, vyvolalo zdesenie aj medzi špičkou vojenských expertov.

Nixon však vychádzal z jednej premisy. Vedel, že americké televízne spoločnosti, ktoré po prvýkrát v dejinách mohli pokrývať vietnamské bojisko, sa do Kambodže nedostanú, pretože akcia sa pripravovala tajne a nevedeli o nej žiadne noviny, rádiá či televízie.

Ale vezmime čerstvejší príklad. Irak.

Aké by to bolo, keby boli do ďalekej arabskej krajiny vpadli bez ohlásenia. To by bol predsa nepredstaviteľný des. Bežný Amík, ak by sa po ťažkom pracovnom výkone dozvedel správu z televízie, nevedel by sa zorientovať a mohol by si niečo nebodaj aj vymýšľať. Ale ak mu vláda naservírovala poriadnu lož, tak ju skonsumoval bez najmenšieho zaváhania. Takže v prípade vojny v Iraku sa ukázalo, že najskôr sa musí obyvateľstvu predstaviť lož. A Američania, ešte stále otrásení z útoku islamských teroristov na newyorské obchodné centrum a na washingtonský Pentagón prijali bez zaváhania dve nepredstaviteľné klamstvá.

Prvé spočívalo v tvrdení, že iracký prezident Saddám Husajn mal byť zapletený do teroristického sprisahania proti Amerike. Doslova mal mať napojenie na Usámu bin Ládina a na jeho organizáciu Al Kajdá. Sice nič také neexistovalo a sám Husajn hovoril, že s podobnými typmi, ako bol Usáma bin Ládin /pôvodom Saudský Arab/ nemal nikdy nič spoločného a rovnako ani s jeho Al Kajdou, ktorá mala základne vo vtedajšom Afganistane, kde bol pri moci Talibán so známym vodcom Omarom Mohammadom.

Lenže o Saddámových slovách sa nik v Amerike nedozvedel. Na jeho vyjadrenia platilo propagandistické embargo. Čo už len môže Američanom povedať diktátor..., že? Táto lož, pravdaže, zabrala, ale bola dosť malá na ospravedlnenie útoku proti Iraku. Chcelo to ešte väčšiu, takú, ktorá absolútne otrasie nervami bežného Američana.

A ten sa čoho najviac obáva?

Predsa atómovej bomby!

Mladí Američania si už sice nepamätajú, že v roku 1945 USA zhodili práve také bomby na japonské mestá Hirošimu a Nagasaki, ale neskôr, keď už odštartovala studená vojna na plné obrátky a atómovku mal už aj Sovietsky zväz, strach dostal iné obrátky.

Išlo o vlastné životy.

Takže keď Američania začínajú vojnu, v prvom rade poriadne vystrašia nielen vlastné obyvateľstvo, ale zároveň aj celý tzv. demokratický svet. Keďže sa v roku 2003 Amerika ešte nespamätala z útoku teroristov na newyorské dvojčiky a Pentagón, lož o Husajnovom spriahnutí sa s Usáma bin Ládinom zabrala.

No nie dosť.

A tak k prvej lži, akosi dosť maličkaj, pridali väčšiu, ktorá naplno pripravila Ameriku na inváziu. Prišli s tézou a tom, že Saddám Husajn vlastní zbrane hromadného ničenia a v jednej chvíli ich môže použiť proti Amerike a celému tzv. slobodnému svetu. To už bola lož, ako sa patrí. Veď kto by sa nebál jadrového útoku. Aby obyvateľstvo a svet presvedčili o Saddámových tajných zbraniach, použili ako dôkaz akési tajomné ampulky, s ktorými dokonca na pôde OSN šibrinkoval vtedajší minister zahraničia, dnes už nebohý, generál Colin Powel. To zabralo naplno. Nik sice nevedel, odkiaľ Powell tie tajomné ampulky zohnal – vraj mali pochádzať z akéhosi dobre utajeného biologického laboratória v irackej púšti, kde sa k nim mali dostať agenti CIA... Colin Powel, už neskôr, keď sa ukázalo, že išlo o absolútnu lož, sa verejne pošťazoval, že mal viac pozornosti venovať overeniu super tajnej informácie od tak „fantastickej“ agentúry, akou je CIA. Lenže vtedy, keď v OSN lož prezentoval, bolo,

akože, všetko v poriadku.

Cesta k vojne sa otvárala.

Ale aby USA neostali v príprave mohutnej invázie osamotené, priskočil im nielen na propagandistickú pomoc vtedajší britský premiér Tony Blair, prezývaný aj Bushov mopslík. Ten v Dolnej snemovni vyhlásil, že Saddám Husajn vlastní zbrane hromadného ničenia a že keď sa ich rozhodne použiť, tak Londýn dostane jadrový zásah do 45 minút...! Cteným členom parlamentu stuhla pri tej správe krv v žilách navždy – aj tá modrá...

A tak keď sa už akcia blížila k začiatku, Bush junior si bol istý aj britskou vojenskou pomocou. No a keď už americké lietadlá likvidovali dovtedy bohatú a úspešnú krajinu na obraz stredoveku, britskí vojaci sa pustili do ničenia mesta Basra na juhu štátu.

Ale aby som nepredbiehal.

Pred samotným útokom nemohli americkí plánovači a stratégovia zabudnúť ešte na jednu veľmi dôležitú zásadu. Vojenskú inváziu museli predsa nazvať dobre znejúcim reklamným sloganom. Kým „misiu“ do Afganistanu pomenovali teda ohromujúcim sloganom vraj Trvalá sloboda, pre Irak bolo treba vymyslieť niečo podobné. A tak výber padol na spojenie Operácia Iracká sloboda. To slovo sloboda tam predsa musí byť za každú cenu. Je také čarovné a dobre sa počúva. No a kto by pod takým sloganom nešiel do boja.

Ale ešte pred samotným útokom sa ozval ďalší vojenský nedočkavec. Vtedajší viceprezident Dick Cheney – neskôr na irackej rope aj slušne zarobil – v televízii vyhlásil, že Američanov budú Iračania vítať s kyticami kvetov.

S takouto propagandistickou výbavou sa masové zabíjanie Iračanov mohlo začať.

A keď v priebehu niekoľkých týždňov Irak do rúk Američanov aj padol, Bush junior sa objavil na palube lietadlovej lode a keď dali bez problémov samotného Saddáma Husajna obesiť, vyhlásil, že „misia bola úspešne dokončená...“ A už iba málokto, možno s výnimkou Donalda Rumsfelda /tiež už nebohý/, ktorý kedysi predtým so Saddámom vrúcne paktoval proti Iránu, si na dobré vzťahy s diktátorom spomenul.

Malo to všetko taký hollywoodsky nádych...

Bezchybné, no nie? Síce ani zmienka o invázii či o vojne, také slová v ušiach Američania veľmi zle znejú. Vojna je predsa vojna, ale keď vyhlásite, že ide „iba“ o misiu, tak pekne krásne sa s úľavou uspokojíte. Kdeže by Amerika začala vojnu, vždy ide iba o „misiu“ a dokonca, keď letectvo NATO bombardovalo 78 dní bývalú Juhosláviu, používalo dych vyrážajúce spojenie „humanitárne bombardovanie...“ Či líbyjská akcia s úžasným názvom Úsvit Oddyssey a na záver so zavraždením plukovníkom Muammarom Kaddáfim, tiež jeden čas spojencom Západu.../Po použití zničte!/

Takže na toto všetko v Kremli zabudli.

Nepoužili na začatie intervencie ani poriadnu lož a nedali jej ani dobre znejúci reklamný názov. Čože je to „Špeciálna vojenská operácia“. Myslím si, že ak by boli oslovili zopár amerických marketingových špecialistov, poniektorí by sa boli, aj keď tajne no za dobrý honorár, prihlásili a boli by určite vymysleli na ospravedlnenie zásahu nielen veľkú lož, ale najmä dobre znejúci názov.

Som si istý, že napriek propagandistickému embargu v Európe by to bolo zabralo...

AUTOR: MICHAL HAVRAN